

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

Laics per vocació, cridats a la missió

Benvolguts diocesans, amics i amigues: us desitjo una Santa Pentecosta!

Com sabeu, al si de la Conferència Episcopal Espanyola, formo part de la Comissió Episcopal per als Laics, Família i Vida, i dins d'aquesta comissió em toca acompanyar el «Foro de Laicos», entitat que aplega i coordina associacions i moviments laicals presents a moltes de les nostres diòcesis. Cada any, amb motiu de la solemnitat de la Pentecosta, els bisbes membres d'aquesta comissió episcopal publiquem un missatge amb motiu del Dia de l'Acció Catòlica i de l'Apostolat Seglar. El lema d'enguany és: *Laics per vocació, cridats a la missió*. Us en cito uns fragments.

Cal recordar que hem celebrat un *Encontre sobre el Primer Anunci* (Madrid, 16-18 de febrer) i que ens estem preparant per a un *Congrés sobre les Vocacions* (Madrid, 7-9 febrer de 2025). Volem que ressoni amb força la crida que l'Església ha rebut, com assemblea de convocats, poble de Déu unit en la missió, a viure la seva vocació, que té com horitzó la missió. I d'una manera especial destaquem la vocació laical, la de la immensa majoria dels batejats, que fan present i anuncien l'alegria de l'Evangeli en el cor del món.

En aquest sentit, val la pena tenir en compte unes lúcides paraules del papa Francesc, del 19 de març de l'any 2016, on deia: «Mirar al po-

ble de Déu és recordar que tots ingressem a l'Església com a laics. El primer sagrament, el que segella per sempre la nostra identitat i del qual n'hauríem d'estar orgullosos és el del baptisme (...). La nostra primera i fonamental con-

sagració enfonsa les seves arrels en el nostre baptisme. A ningú han batejat capellà, ni bisbe. Ens han batejat laics i és el signe indeleble que mai ningú no podrà eliminar. Ens fa bé recordar que l'Església no és una elit dels sacerdots, dels consagrats, dels bisbes, sinó que tots formem el sant poble fidel de Déu.»

A l'esmentat missatge de la Comissió Episcopal per als Laics, els bisbes signants diem que aquest text del Sant Pare «ens permet evitar certes deformacions en les quals a vegades hem caigut, considerant els laics com a cristians de segona categoria, actors de repartiment o simples col·laboradors dels pastors en la missió salvífica de l'Església. (...) Com afirma l'informe de síntesi de la primera sessió del Sínode, *Una Església sinodal en missió*, en la seva part central, tots som deixebles i tots som missioners».

Avui, solemnitat de la Pentecosta, recordant la vinguda de l'Esperit Sant sobre els apòstols i el naixement de l'Església, agraïm la constància i el servei abnegat de les delegacions diocesanes d'apostolat seglar, els moviments i associacions, l'Acció Catòlica i el testimoni anònim de tants laics i laiques que per vocació estan compromesos en la missió evangelitzadora.

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Feu un lloc... Arriba l'Esperit

Es van quedar bocabadats els apòstols mirant el cel com Jesús se'n tornava al Pare. Aquell comiat en que els havia abraçat d'un a un i llargament la seva Mare els havia emocionat. Fins que vingueren dos àngels: «per què us esteu mirant el cel?...». I una paraula d'esperança: «aquest Jesús tornarà...».

Els apòstols compregueren que ara sí, la separació era definitiva. Se'n tornaren a casa entre el goig i l'esperança. I allí restaran, acompanyant la Verge Maria, a l'espera de l'Esperit que Jesús els havia promès: «quedeu-vos a la ciutat fins que sereu revestits de la força que us vindrà de dalt».

Aquells dies no deuriem restar inactius: la convivència feia caliu i amistat. Recor-

daren els fets viscuts i «eren constants en la pregària». La Verge, bona mestressa de casa, també seria l'animadora del grup.

Tots sabien que en els Dotze n'hi faltava un, Judes que, tancat en el seu pecat, desconfià del perdó del Mestre i acabà malament. Prengueren una decisió: buscar un substitut. Es fixaren en dos joves que els havien acompanyat des de temps enrere. Però a ells se'ls feia feixuc escollir-ne un i descartar l'altre. La resolució l'encomanen a l'Esperit per mitjà de la pregària i determinen una manera aleatòria d'escollir: ho fan a sorts i fou escollit Maties que quedà integrat al grup dels dotze.

I arribà la festa de la Pentecosta, cinquanta dies després de Pasqua. Era un

dia de pelegrinatge al Temple i Jerusalem bullia de pelegrins.

Aquell dia fou determinant: abans de clarejar, un fort soroll despertà Maria i els apòstols. Era com una ventada que tot ho remou. Varen sentir-se ben desperts i veieren un gran resplendor que, fragmentant-se, es posava sobre cadascú d'ells en forma de llengües de foc. Van notar que, del seu interior, els pujava un rampell de joia incontenible, d'intel·ligència nova, d'amor generós. Fou imparabile: es posaren a cantar, a fer festa, a explicar les seves emocions, a pregar. La casa se'ls feia petita. Obriren les portes, finestres i balcons. No hi havia qui els parés, parlant amb tothom que hi havia a la plaça i pels carrers.

Aviat el fet corregué per tot Jerusalem. La gent hi anava a veure, encuriósida. Alguns restaren sorpresos d'aquella eloqüència. Ningú sabia explicar-se què havia passat. Tots, fins els forasters, els entenien. Potser no les paraules però sí el missatge de felicitat i d'amor que transmetien.

En nom de tots, Pere va fer un discurs a la plaça plena de gom a gom. Parlava amb energia, amb entusiasme de Jesús, a qui els jueus havien condemnat però Déu el ressuscità. Tots els apòstols explicaven les seves vivències amb paraules que arribaven al cor de molts. Aquell vespre, unes tres mil persones s'havien fet batejar.

Mn. Ramon Sàries

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

Laicos por vocación,
llamados a la misión

Queridos diocesanos, amigos y amigas: ¡os deseo un Santo Pentecostés!

Cómo sabéis, en el seno de la Conferencia Episcopal Española, formo parte de la Comisión Episcopal para los Laicos, Familia y Vida, y dentro de esta comisión me toca acompañar al «Foro de Laicos», entidad que reúne y coordina asociaciones y movimientos laicales presentes en muchas de nuestras diócesis. Cada año, con motivo de la solemnidad de Pentecostés, los obispos miembros de esta comisión episcopal publicamos un mensaje con motivo del Día de la Acción Católica y del Apostolado Secular. El lema de este año es: *Laicos por vocación, llamados a la misión*. Os cito unos fragmentos.

Necesitamos recordar que hemos celebrado un Encuentro sobre el Primer Anuncio (Madrid, 16-18 de febrero) y que nos estamos preparando para un Congreso sobre las Vocaciones (Madrid, 7-9 febrero de 2025). Queremos que resuene con fuerza el llamamiento que la Iglesia ha recibido, como asamblea de convocados, pueblo de Dios unido en la misión, a vivir su vocación, que tiene como horizonte la misión. Y de una manera especial destacamos la vocación laical, la de la inmensa mayoría de los bautizados, que hacen presente y anuncian la alegría del Evangelio en el corazón del mundo.

En este sentido, merece la pena tener en cuenta unas lúcidas palabras del papa Francisco, del 19 de marzo del año 2016, donde decía: «Mirar al pueblo de Dios es recordar que todos ingresamos en la Iglesia como laicos. El primer sacramento, el que sella por siempre jamás nuestra identidad y del cual tendríamos que estar orgullosos es el del bautismo (...). Nuestra primera y fundamental consagración hunde sus raíces en nuestro bautismo. A nadie le han bautizado siendo cura, ni obispo. Nos han bautizado siendo laicos y es el signo indeleble que nunca nadie podrá eliminar. Nos hace bien recordar que la Iglesia no es una élite de sacerdotes, de consagrados, de obispos, sino que todos formamos el santo pueblo fiel de Dios.»

En el mencionado mensaje de la Comisión Episcopal para los Laicos, los obispos firmantes decimos que este texto del Santo Padre «nos permite evitar ciertas deformaciones en las que a veces hemos caído, considerando a los laicos como cristianos de segunda categoría, actores de reparto o simples colaboradores de los pastores en la misión salvífica de la Iglesia. (...) Como afirma el informe de síntesis de la primera sesión del Sínodo, *Una Iglesia sinodal en misión*, en su parte central, todos somos discípulos y todos somos misioneros».

Hoy, solemnidad de Pentecostés, recordando la venida del Espíritu Santo sobre los apóstoles y el nacimiento de la Iglesia, agradecemos la constancia y el servicio abnegado de las delegaciones diocesanas de apostolado secular, los movimientos y asociaciones, la Acción Católica y el testimonio anónimo de tantos laicos y laicas que por vocación están comprometidos en la misión evangelizadora.

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

Via Creu al Calvari de Tortosa

El 29 de març, Divendres Sant, a les 10.30 hores, ens vam aplegar al Calvari un bon nombre de fidels de les diferents parròquies de Tortosa per celebrar el Via Creu, presidit pel Sr. Bisbe, Mons. Sergi Gordo Rodríguez, acompanyat del rector de la parròquia de la Mare de Déu dels Dolors i el rector de les parròquies del Sant Crist de la Catedral i Sant Blai.

Com tots els anys hi eren presents alguns regidors de l'Ajuntament i la presidenta i membres de l'Associació de Veïns de Santa Clara, que són els qui s'encarreguen de la preparació del recinte del Calvari, un espai del casc antic de Tortosa molt adient per a fer el Via Creu, essent la parròquia de Sant Blai l'encarregada d'aquesta celebració interparroquial, ja que l'espai del Calvari queda dintre de la seua demarcació.

Des de l'indret de la part alta del recinte del Calvari, sortien les veus de les quatre persones que anaven recitant les estacions del Via Creu: Mn. Jordi Bertomeu, el Sr. Joan Redó i els joves Èric i Adrià. «Us adorem, oh Crist, i us beneïm». «Perquè per la vostra Creu heu redimit el món».

Tot seguit es llegeix l'estació que correspon, el comentari fet pregària i l'oració final i després de cadascuna de les catorze estacions, un cant adient a la Paraula de Déu proclamada.

A continuació, el bisbe Sergi ens va dir unes paraules com a cloenda de la celebració del Via Creu: «Ben volguts tortosins i tortosines. En aquest Divendres Sant ens hem acompanyat fent camí junts, aprenent l'amor de Déu fins a la Creu. El Via Crucis és camí de creu, de llum, d'escàndol per als jueus. És la força de la saviesa i de l'amor més gran. Gràcies, Senyor, per estimar-nos sense mida. Gràcies per poder contemplar el vostre rostre, les vostres mans, els vostres peus, la vostra sang. Feu que les nostres mans acaroin els familiars, els amics i els veïns que pateixen. Feu que caminem en el si de la nostra Església que no té por d'anar a les perifèries, com diu el papa Francesc, on hi ha algú que demana el nostre ajut, especialment els infants. Gràcies, Senyor, que del vostre costat surt sang i aigua recordant l'Eucaristia. Fes que visquem la teva presència i siguem amb els que pateixen, i que estimem l'Església de Tortosa, la nostra Església diocesana. Que sempre caminem junts. Doneu-nos Senyor la vostra benedicció a tots els qui estem aquí, i a aquells que passen per alguna creu. «La Creu de Crist és arbre de vida, sang tenyida, pau i combat, mort i victòria, camí de glòria».

Després de la benedicció del Sr. Bisbe vam cantar: «Victòria, tu regnaràs, oh Creu tu ens salvaràs».

Maria Joana Querol Beltrán

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «L'amor amb el qual Jesús s'ha ocupat de nosaltres, la misericòrdia amb la qual ha curat les nostres ferides, l'Esperit amb el qual ha obert els nostres cors a l'alegria són béns que no podem guardar només per a nosaltres: plens de dons, estem cridats a fer-nos do» (17 de febrer).

@Pontifex_es: «La guerra és una derrota, sempre. A tot arreu on es combat, les poblacions s'esgoten. Preguem junts sense cansar-nos, perquè l'oració és eficaç, i demanem al Senyor el do de ments i cors dedicats concretament a la pau» (18 de febrer).

@Pontifex_es: «Preguem junts perquè els qui, en diverses parts del món, arriuen la seva vida per l'Evangelí, contagin a l'Església la seva valentia i el seu impuls missioner» (27 de febrer).

@Pontifex_es: «El Senyor ens ha advertit que quan resem no hem de malgastar paraules, creient que així serem escoltats. Ens ha ensenyat, més aviat, a encomanar-nos al Pare, que ja sap què és el que necessitem abans que li ho demanem (Mt 6,7-8)» (29 de febrer).

Celebració de la Vetlla Pasqual a la Catedral

El dia 30 de març, Dissabte Sant, a les 22 hores, vam celebrar a la Catedral la Vetlla Pasqual presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Sergi Gordo Rodríguez i concelebrada pel M.I. José M. Membrado Blas i el M.I. Pascual Centelles Llop. L'encarregat de la part musical fou el M.I. Víctor Cardona Eixarch i dirigí els cants el Sr. Joan Redó Brunet.

Per a la benedicció del foc ens vam aplegar a la porta principal de la Catedral. Primer el Sr. Bisbe beneí el foc. Després marcà el Ciri Pasqual amb una creu. Tot seguit col·locà l'encens. Després encengué el Ciri Pasqual. Il·luminats pel Ciri Pasqual i les candeles que vam encendre els fidels, vam recórrer en processó la nau central de la catedral, mentre el Sr. Bisbe cantava: «Llum de Crist» i l'assemblea responia: «Donem gràcies a Déu». En arribar als celebrants al presbiteri, s'il·luminà la Catedral i es tornà a cantar: «Llum de Crist. Donem gràcies a Déu». Tot seguit es proclamà el Pregó Pasqual, anunci de la Pasqua i síntesi de la història de la salvació.

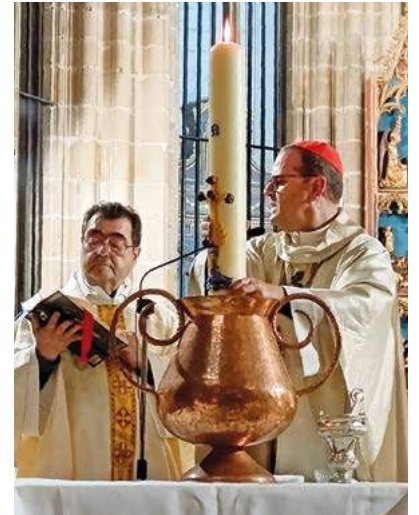
A continuació en la litúrgia de la Paraula es proclamaren quatre lectures de l'Antic Testament.

Tot seguit es van encendre els llums de l'altar i vam cantar: «Glòria a Vós a dalt del cel». Després es proclamà la lectura de la Carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 6,3-11) i Mn. Josep M. Membrado proclamà l'Evangeli segons sant Marc (Mc 16,1-7).

El Sr. Bisbe a l'homilia ens digué: «Deixem-nos sorprendre per la força del Ressuscitat, qui es pot confondre per un caminant com passà amb els deixebles d'Emaús. Demanem-li

al Senyor que ens ajudi a deixar-nos sorprendre, ja que volem entendre-ho tot. Avui proclamem que Jesús ha ressuscitat i, per què no pot ser una Pasqua per a la nostra diòcesi? Germans i germanes, amics i amigues, Crist ha ressuscitat i la tomba està buida, però plena amb la presència del Ressuscitat; comuniquem-ho amb la gràcia del Senyor, ell que és el nostre Déu, avui i sempre pels segles dels segles. Amén».

A continuació, les Lletanies dels sants cantades i tot seguit la benedicció de l'aigua baptismal amb una

pregària i el trasllat de l'aigua beneïda a la pila baptismal. I, finalment, el Sr. Bisbe ens impartí la benedicció solemne i al final, amb el goig de la festa de Pasqua, ens digué cantant: «Germans, aneu-vos-en en pau. Al-leluia, al-leluia! Donem gràcies a Déu. Al-leluia, al-leluia!». Tot seguit el cant a la Mare de Déu: «Regina caeli laetare. Al-leluia».

Maria Joana Querol Beltrán

Celebració de la Missa Estacional de Pasqua

El diumenge 31 de març, a les 12 h, el Sr. Bisbe Mons. Sergi Gordo Rodríguez, presidí a la Catedral la Missa Estacional del Diumenge de Pasqua, concelebrada pel Sr. Vicari general, Il·lm. José Luis Arín Roig, membres del Capítol Catedral i alguns sacerdots de les parròquies de Tortosa. Es van encarregar de la part musical el M.I. Víctor Cadona Eixarch a l'orgue i el Sr. Joan Redó Brunet dirigí els cants.

El Sr. Bisbe després de l'oració col·lecta va fer l'aspersió de l'aigua, i mentre cantàrem: «Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare». Mn. Ramon Labernié proclamà l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9).

El Sr. Bisbe inicià l'homilia saludant: «Sr. Vicari general, degà del Capítol Catedral, i membres del Capítol, germans en el sacerdoci, joves vocacionats, Sr. Alcalde i regidors, presidenta i membres de l'Agrupació de Confraries de Setmana Santa i estimats amics i amigues, germans i germanes tots

en el Senyor. Crist és viu! Ha ressuscitat! Crist va passar pel món fent el bé. Deixem que el nostre cor s'ompli de la pau del Ressuscitat. Com Joan, el deixeble que va veure i va creure, perquè va ser el deixeble estimat, el qui va estar al peu de la Creu juntament amb la Mare de Déu. Nosaltres trobem Jesús en la pregària, en l'Eucaristia i no oblidem en l'exercici de la caritat. Molt bona Pasqua a tots!».

El Sr. Bisbe, després d'impartir-nos la solemne benedicció final, ens desitjà una bona Pasqua i que la celebrem amb l'alegria de la Resurrecció del Senyor. Finalitzà la celebració amb el cant «Regina caeli laetare. Al-leluia!».

Maria Joana Querol Beltrán

AGENDA

- **Dilluns 20**, l'Aldea, Festa de la Mare de Déu de l'Aldea, a les 12 h, Missa.
- **Divendres 24**, el Raval de Cristo, a les 20.30 h, confirmacions.
- **Dissabte 25**, Sant Jaume d'Enveja, a les 19.30 h, confirmacions.
- **Diumenge 26**, TV2, a les 10.30 h, Missa, des de la parròquia Sant Bartomeu de Benicarló.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

20. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Gn 3,9-15.20 (o bé: Fets 1,12-14) / Sl 86 / Jo 19,25-34]. Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església. Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldiri o Boi, mr.; sants Hilari i Silvi, bisbes; santa Basillissa, vg.

21. ■ Dimarts [Jm 4,1-10 / Sl 54 / Mc 9,30-37]. Sant Cristòfor Magallanes, prev. i companys, mrs.; sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.

22. ■ Dimecres [Jm 4,13-17 / Sl 48 / Mc 9,38-40]. Santa Rita de Càssia, rel. agustina; santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), religiosa viuda, de Barcelona, fundadora de les Carmelites de la

Caritat a Vic (CHCC, 1826); santa Quitèria, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia, vg. i mr. africana (s. IV); sant Ató, bisbe.

23. □ Dijous [Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / Sl 39 / Lc 22,14-20]. Un decret recent de la Congregació per al Culte proposa aquestes lectures per a l'any B: Jr 31,31-34 (o bé: He 10,11-18) / Sl 109 / Mc 14,12a.22-25]. Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre. Sant Desideri, bisbe i mr.; sant Joan Baptista de Rossi, prev. fund.

24. ■ Divendres [Jm 5,9-12 / Sl 102 / Mc 10,1-12]. Maria Auxiliadora; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. ■ Dissabte [Jm 5,13-20 / Sl 140 / Mc 10,13-16]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i dr. de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria Magdalena de Pazzi (Florència, 1566-1607), vg. carmelitana; sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Diumenge vinent, la Santíssima Trinitat (lit. hores: de la solemnitat) [Dt 4,32-34.39-40 / Sl 32 / Rm 8,14-17 / Mt 28,16-20]. Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev. fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.

Diumenge de Pentecosta (B)

COMENTARI

«Germans, deixeu-vos guiar per l'Esperit»

L'Esperit Sant és el gran motor de l'Església. Ho veiem a la primera lectura. Un cop ha vingut l'Esperit Sant sobre els apòstols, aquests queden convertits en unes altres persones. Ells que no havien entès Jesús durant la vida terrenal ara *proclamen les grandeses de Déu a tots els pobles*. No hi fa res que els seus oients siguin *de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel*, perquè l'Esperit fa que cadascú els *senti parlar en la seva pròpia llengua*. I anirem veient la confiança, la valentia, la fortalesa, la comprensió de l'obra de Crist que tindran els apòstols, ells que abans eren porucs, covards, incapaços d'entendre les paraules del Mestre. Però ja ho havia dit el Senyor: *Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de la veritat, donarà testimoni de mi. I vosaltres també en donareu testimoni*. L'Esperit Sant fa descobrir la veritat i dona fortalesa; per això els apòstols queden transformats. Més, l'Esperit descobreix al llarg de la història tota la veritat de Déu. *Tinc moltes coses per dir-vos però ara seria per a vosaltres una càrrega massa pesada. Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de veritat us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera*. Per això, la tasca de l'Església sinodal és escoltar què diu l'Esperit Sant a l'Església d'avui. Però sempre els creients hem d'escoltar què diu l'Esperit Sant. Perquè de vegades nosaltres i els membres de l'Església l'esperit que escoltem no és l'Esperit de Déu. Per això sant Pau contraposa *Esperit i carn. Esperit i carn lluiten l'un contra l'altre*. I com sabrem si ens condueix l'Esperit? *Els fruits de l'Esperit són l'amor, el goig, la pau, la paciència, la bondat, la fidelitat, la mansuetud, la sobrietat*. En canvi els impulsos terrenals (la *carn*, en paraules de Pau) porten a la *fornicació, a la idolatria, als malefics, a les enemistats, discòrdies, gelosies, enrabiades, rivalitat, divisions, sectarismes, enveges, excés de beure, orgies*. Ho tenim molt clar per saber quan ens deixem endur per l'Esperit o per la carn: mirem quins fruits es donen en nosaltres!

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts.

Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots.

Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-23)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat.

Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de viento que soplaban fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados.

Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse.

Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos, elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfília, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,3b-7.12-13)

Hermanos: Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común.

Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».